

[Ellinger.]

Ministeriet — og jeg forstod, at Ministeren havde konfereret med et Par af sine Kolleger — vilde gaa med til Gennemførelse af en Forsvarsordning, der kostede 35½ Mill. Kr. Dette var i Sandhed en for mig overraskende Meddelelse. Underudvalget blev saa indkaldt til Møde Dagen efter, og her foreslog Formanden, at man fortsatte Arbejdet for at se, hvorledes en Ordning kunde tilvejebringes paa det nu angivne Grundlag, der for saa vidt var afvigende fra det Grundlag, man havde begyndt med, som man tidligere havde holdt sig til Driftsudgifterne alene og dertil opstillet et samlet Beløb paa 31 Mill. Kr., medens der nu var Tale om en samlet Udgift til Forsvarsordningen paa 35½ Mill. Kr., hvoraf Hæren altsaa fik de 24 Mill. Kr., idet 2½ Mill. Kr. blev lagt til Driftsudgifterne for Hærens Vedkommende og 2 Mill. Kr. blev lagt til Flaadens Driftsudgifter.

Et Udvalgsmedlem har jo at gøre sin Pligt, og denne Pligt bestaar deri, at de Forslag og Tanker, der kommer frem, maa gaas saa grundigt igennem som muligt; og man maa uden Hensyn til, hvad der mulig kommer ud deraf, bidrage til, at Resultatet bliver det bedst mulige. Idet det atter fastsloges, at enhver stod fuldstændig frit, udtalte jeg Forventning om, at denne Undersøgelse blev tilendebragt snarest muligt, og saa gik Arbejdet altsaa i Gang. Man blev med Hærens Myndigheder enig om, at det udtrykkeligt i Loven skulde fastsættes, at mindst 2 Mill. Kr. aarlig af de 24 Mill. Kr. skulde anvendes til Materielanskaffelser.

Om det Forslag til en Ordning, som er fremkommet for Hærens Vedkommende, har Chefen for Generalkommandoen udtalt, at den nye Hærorodning er kvantitativt mindre, men kvalitativt bedre end den eksisterende, og at man med den sjællandske Division er i Stand til at løse de Forsvarsopgaver, som foreligger paa Sjælland. Hvad Forsvaret ved Grænsen angaar, kan man med den jyske Styrke modstaa Angreb af irregulære Tropper, ogsaa naar disse er vel udstyret med Krigsmateriel; men de Vest for Store Bælt værende Kampkræfter alene vil være for svage til at modstaa et regulært statsligt Angreb ved Grænsen.

Vanskeligere var selvfølgelig Forhandlingen om en Ordning af Søværnet. Man har i den nugældende Flaadeordning regnet med en Flaade af en bestemt Størrelse, men det har vist sig, at man slet ikke har sikret sig, at der er de fornødne Penge til Stede til Tilvejebringelsen og Oprethol-

delsen af en saadan Flaade, saaledes at det kun er Papirbestemmelser. Hvad der selvfølgelig altid vil veje meget tungt i et Flaadebudget, er Anskaffelsen af nye Artilleriskibe, idet hvert enkelt af disse koster ca. 12 Mill. Kr. Man er derfor ogsaa i det foreliggende Forslag gaaet en anden Vej. Nu rejstes der den Anke mod dette Forslag til Søværnets Ordning, at Forslaget ikke indeholder noget om Bevillinger til nye Artilleriskibe, og at det Antal af Torpedobaade og Undervandsbaade, der er Tale om, vil være for lille. Men jeg vil nu gerne henlede Opmærksomheden paa det Spørgsmaal: Hvad Glæde har Flaaden haft af Søværnsordningen af 1922, i hvilken der ganske vist staaer noget om Artilleriskibe? Der staaer jo, at Linien bestaar af 6 Orlogsskibe, 24 Torpedobaade og Undervandsbaade o. s. v. — jeg skal ikke nævne paa hvor mange Tons. Hvad Nytte har Flaaden i de 10 Aar haft af denne Bestemmelse, naar der faktisk i Løbet af de 10 Aar ikke er lagt Køl til et eneste Artilleriskib? Naar man ser efter i den sidste Udgave af „Haandbog for Søværnet“, vil man finde Oplysninger i saa Henseende. Jeg forudskikker, at man har den Ordning indenfor Flaaden, at den bestaar af en Linie og en Reserveafdeling, og jeg forstaaer det saaledes, at naar et Skib opnaar en vis Alder, flyttes det fra Linien over til Reserven. Nu maa dette med Alderen nødvendigvis være en Papirbestemmelse; thi det gaar med Skibe, som det gaar med Mennesker: det kommer an paa, hvor godt de er bygget, hvor godt de lever, og hvor godt de vedligeholdes. Det er selvfølgelig kun rent skabelonmæssigt, man kan sætte en bestemt Alder for Skibe af de forskellige Typer. Naar man flytter et Skib over til Reserven, vil det ikke sige, at nu er det ubrugeligt. Det er klart, at i Tilfælde af Mobilisering bruger man Revl og Rat, som man overhovedet kan besætte. Denne Grænse mellem Linien og Reserven har vel altsaa neppe nogen overordentlig stor Betydning. Men lad os holde os til Linien; det var Linien, der skulde bestaa af 6 Orlogsskibe og 24 Torpedo- og Undervandsbaade. Nu viser denne Haandbog for Søværnet, at i Øjeblikket er der 3 Torpedobaade i Linien, og 3 er under Bygning, altsaa tilsammen kun 6. Og i Reserven er der 6 Torpedobaade, som vistnok alle er anskaffet 1911, altsaa 11 Aar, før Ordningen af 1922 traadte i Kraft. Af Undervandsbaade er der 5 i Linien og 7 i Reserven. Af de 5 i Linien er de 3 bygget før 1922-Ordningen, og kun de 2 er bygget under